

L'economia catalana no remunta

Joan Carles Gallego

CCOO

Tot i que hi ha qui anuncia que alguns països del nostre entorn inicien la recuperació econòmica, l'economia catalana no remunta i encara està sota els efectes de la crisi financera i econòmica mundial. Les conseqüències són greus per a les persones en forma d'atur, en especial per als joves, d'expedients de regulació i de tancament d'empreses. La recuperació serà més lenta que en altres països, atesa la dependència de la construcció i el turisme i d'un model de competitivitat de baixos salaris i precarietat. Per això reclamem als poders públics protecció social per a les persones que estan en una situació pitjor i un paper actiu en la recuperació de l'economia. En conseqüència, criticuem el pla d'austeritat aprovat pel

govern espanyol, amb retallades d'ocupació pública i pitjors serveis per a la ciutadania. Ara necessitem polítiques que estimulin la demanda i promoguin el canvi de model productiu. Hem de crear ocupació directa i reforçar l'Estat de benestar. Per això proposem reforçar els serveis públics d'ocupació, augmentar les polítiques de formació, fomentar l'ocupació dels joves, reduir la contractació temporal injustificada i potenciar l'estabilitat de l'ocupació i la reforma de la negociació col·lectiva promovent la flexibilitat interna negociada en contraposició a la pèrdua d'ocupació.

Recuperar l'activitat requereix més finançament públic i privat de l'economia. Per això els governs han de vetllar perquè els fons posats a disposició de les entitats financeres vagin a recuperar el crèdit per a projectes d'empresadors, empreses i famílies i garanteixin la funció social de bancs i caixes. I ha de reformar el sistema fiscal, fent-lo més progressiu i garantint la suficiència d'ingressos, recuperant la tributació de les rendes més altes i grans fortunes i lluitant contra el frau fiscal i l'economia submergida.

No és moment de retalls de drets, com allargar l'edat de jubilació o abaratir l'acomiadament, ja que no solucionen problemes i generen conflictivitat social. La millor contribució a la sortida de la crisi és apostar pel canvi de model productiu, fent que les persones treballadores tinguin una feina de qualitat amb drets i salaris suficients i disposin de bona qualificació i entorns innovadors. Això és la base d'una major competitivitat de l'economia i, per tant, també de la viabilitat del sistema de pensions.

Aquest Primer de Maig, quan reclamem més ocupació de qualitat i protecció social, hem de demanar també aprofundir al màxim l'autogovern de Catalunya, desplegant al màxim les potencialitats de l'Estatut al servei de les persones, de la sortida de la crisi i la cohesió social. Hem d'evitar que la crisi s'utilitzi per retallar drets o per alimentar conflictes de convivència, com algú vol fer per interès electoral amb la immigració. ■

accions d'un Primer de Maig ■ J. LOSADA / ARXIU